

Bayer Zsolt kemény írása Semjén Zsolt megtámadásáról!!!

2025 szeptember 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ez, ami most a szemünk előtt kibontakozik, a legundorítóbb, leggátlástalanabb államellenes összeesküvés, amihez hasonlót sem láttunk a rendszerváltás óta.

„Rejtett fény ragyog a dolgok mélyén”

A végén kezdem, a lényeggel, azzal, ami ebben az iszonyatban az egyetlen felmutatható és fontos és megkerülhetetlen. Ha ebből a vádból bármi igaz, akkor a kormánynak és a két kormánypártnak meg kell buknia, akkor el kell takarodnunk örökre, az érintetteknek pedig börtönben kell tölteniük életük hátralév? részét.

Ha ebből a vádból semmi nem igaz, akkor ennek az ellenzéknek meg kell buknia, akkor el kell takarodniuk örökre, az érintetteknek pedig börtönben kell tölteniük életük hátralév? részét – kiegészülve a sajtójuk érintett részével.

És akkor, ha ezt tisztáztuk és leszögeztük, következék az egyik „érintett” vallomása.

1977. szeptember 1. óta a barátom az az ember, akit ez a vád, igen, a Bibliából ismert Belzebub-vád ért. 1977 – az régen volt. Negyvennyolc éve volt. Én és mi nem engedhetünk ebből a negyvennyolcból.

Két hosszú hajú, „ricsés” srác kötött akkor barátságot, a Szilágyi Erzsébet gimnázium 1/b osztályában, az alföldi papucsunkban hordtuk a marsallbotot, a fal mögé zárva is miénk volt a világ, az 1977-ben megjelent Id?rabló szárnyán megtanultunk repülni.

„Rejtett fény ragyog a dolgok legmélyén.

Erre gondolsz tán, hogyha így szólsz:

Van remény.

Kutasd hát és tárd ki ablakod

Tárd ki rá a két szemed, tisztán lásd az életet.

Nézd egy házat mutatok

Nem is ház, csak ablakok.

Bennük, aki mosolyog

Az az ember ott én vagyok.”

A rejtett fény is mi voltunk – s az az ember ott, hát azok maradtunk.

Az eltelt negyvennyolc év minden hordalékával.

S csak annyit engednék még bepillantani ebbe a házba, hogy az egyik hosszú hajú, ricsés, alföldi papucsos srác már akkor, 1977-ben a Margit körúti (akkor Mártírok útja) Budai ferences templomba járt vasárnaponként.

Akkor ez nem volt divat.

S fölöttébb kevés el?nyt, karriert lehetett ilyesmiből kovácsolni.

Lehetett ellenben megtartó hitet szerezni.

? volt a templomjáró srác 1977-ben. A Semjén. Nem én.

Azután 1978-ban, az osztálykiránduláson ez a ricsés srác összejött az egyik osztálytársn?nkkal. Akkor a másik ricsés srác, én már egy éve együtt voltam egy másik osztálytársn?nkkal.

Mi érettségi után szakítottunk. Odalett a tinédzser lamúr.

Zsolték azóta együtt vannak. 1978 óta. 1978 – az régen volt. Negyvenhét éve volt. Negyvenhét éve járnak közös úton, negyvenhét éve együtt járnak a Budai ferences templomba, házasságot kötöttek, életet adtak három nagyszer? gyermeknek, akiket gonddal és szeretetben felneveltek.

Az egyik hosszú hajú, ricsés srác a KDNP elnöke és miniszterelnök-helyettes lett.

A másik hosszú hajú, ricsés srác Fideszt alapított, íróember lett s újságíró, ahogy odaát, a negyvenéves könyvel?k szörny? álmában mondani szokás, ? lett az „els? számú propagandista” és „a miniszterelnök bizalmasa”.

Ám ami mindezeket felülírja, az a barátság.

1977 óta a barátom.

S ahogy 1977-ben sülve-f?ve együtt voltunk, úgy az elmúlt tizenöt évben megint sülve-f?ve együtt vagyunk.

Az ilyesmi pedig azt feltételezi, hogy mindent tudsz a másiktól.

És akkor úgy három éve talán, hogy el?ször olvastunk magunkról a „szociális médiában” (nem, már régen nem a kártya az ördög bibliája, hanem ez) mindenfélét.

Olvastuk, hogy buzik vagyunk. Röhögtünk.

Olvastuk, hogy buzik vagyunk, és egymás párijai. Röhögtünk.

Olvastuk, hogy Semjénnek törvénytelen gyerekei vannak itt-ott. Röhögtünk.

Olvastuk, hogy kiskorú gyerekeket „használunk”, közösen. Már nem röhögtünk annyira.

Így érkeztünk meg a jelenbe.

Így érkeztünk meg a vérvádhoz, a bibliai Belzebub-vádhoz.

És akkor most én, az egyik egykori hosszú hajú, ricsés srác közlöm az ország és a világ közvéleményével: ebb?l semmi nem igaz.

Semmi nem igaz, mert nem lehet igaz, ugyanis a legjobb barátot és a családot egyszer?en nem lehet átverni.

Továbbá engedtessek meg nekem kijelenteni azt is, hogy nem, nem vagyunk buzik, nem vagyunk egymás párijai, nem „használtunk” együtt kiskorú gyerekeket, továbbá nincsenek törvénytelen gyerekeink.

Ellenben és határozottan igen: az én barátom negyvenhét éve h?séges párja a feleségének, felesége pedig ?neki, és igen, nem volt soha, semmilyen b?nös és titkolni való kapcsolata.

Most itt állunk. És akkor most az egyik ricsés srác megpróbálja összefoglalni a lényegét.

Ez az egész egy régóta, elég aprólékosan megtervezett, hogy ne mondjam lépésr?l lépésre, tégláról téglára felépített ocsmány akció újabb grádicsa.

A Novák Katalin-féle kegyelmi ügy óta építik a legsötétebb gazemberek mindazt, ami most kibontakozik, ezt az egész megrohadt pedofilügyet, amely kezdetben egy szimpla és ezekre a gazemberekre oly nagyon jellemző politikai „innovációban”, a „pedofideszben” csúcsosodott ki – értsd: minden fideszes pedofil.

Erre az ocsmány, aljas és csak az egybites idioták számára fogyasztható politikai üzenetre ült rá az összes ocsmány, aljas és egybites idióta, Pottyonditól egészen noÁrig, és természetesen az ugyanilyen ellenzékünk – tisztelet a száználmasan csekély számú kivételnek.

És most, a felépített terv újabb állomásaként nekiláttak személyesíteni a vérvádat, kiszemelve az én barátomat első célpontnak.

?t szemelték ki, mert ?t kellett kiszemelniük.

Ugyanis ? él negyvenhét éve h?séges és kikezdhethetlen házasságban, ? a KDNP elnöke, így rajta keresztül lehet a legnagyobbat belerúgni a kereszténysége és az egyházakba. A további cél pedig bemocskolni a kormány családpolitikáját és gyermekvédelmi politikáját – bemocskolni mindent, ami nekünk fontos.

És akkor ismételjük meg, amit Kocsis Máté elmondott a parlamentben, amikor kiállt a barátom mellett:

Elárulok még valamit, amiről a későbbiekben még hallani fognak: ezt az állítást egy befolyásos és gazdag ellenzéki politikuscsalád biztatására tette meg az, aki megtette.

Ne feledjük ezt a mondatot. Szükséges lesz nem felejteni, amikor eljön az idő. Hamarosan.

És azt mondta még Kocsis Máté: – A Szólió utcai javítóintézet ügyét szerinte gusztustalan, ízléstelen és felháborító kampány övezi.

Azt mondta, a miniszterek folyamatos nemzetbiztonsági ellenőrzés alatt állnak, így ez csak két kormánytag aljas, piszkos lejáratása. Közölte, hogy a nyomozás zajlik a javítóintézetben történtek miatt, és a nyomozás egyetlen kormánytagra sem terjed ki.
Igen.

Ez, ami most a szemünk előtt kibontakozik, a legundorítóbb, leggátlástalanabb államellenes összeesküvés, amihez hasonlót sem láttunk a rendszerváltás óta.

És most ennek a kérés közepébe tolt bele undorító önmagát Arató Gergely, Dobrev meg már ott tart, hogy ötmillió forintot ajánl fel bizonyítékokért.

Ki mit gondol, vajon hány szerencsétlen nyomorult és/vagy gátlástalan tető fog „bizonyítékokat” gyártani ezek után?

Sok ilyen van.

És ezeknek ez a lényeg: húzni ezt az egészet, a végtelenségig. És hazudni, hazudni, hazudni, vég nélkül, majd csak megragad valami az erre fogékony húgyagyakban.

És akkor térjünk vissza az elejéhez: ha ebből a vádból semmi nem igaz, akkor ennek az ellenzéknek meg kell buknia, akkor el kell takarodniuk örökre, az érintetteknek pedig börtönben kell tölteniük életük hátralévő részét – kiegészülve a sajtójuk érintett részével.

Fenntartom. Ez megbocsáthatatlan.

És igen, ezek a gazemberek tépik most a pofájukat, hogy szegény hódmezővásárhelyi rendőrkapitányt mi kergettük halálba.

Nem. Nem történt ilyesmi, de még csak hasonló sem. Hogy ismét Kocsis Mátét idézzem, kérdezzék az ügyről azt a személtáda hódmezővásárhelyi polgármestert, azt a farizeus, aljas, rohadék MZP-t, azt a bukott, sértett, gyerekerő szarzságot, aki míg élt, állandóan a rendőrkapitányt csesztette és fideszesezte, a rendőrkapitányt a beosztottja csábította el – lehet, hogy nem véletlenül? –, és most, hogy halott, odabújik a koporsó mellé, hogy politikai tőkét kovácsoljon magának.

Ezek hullarablók.

És ezek a hullarablók rendeznek tüntetést a gyűlölet ellen, ahol a legocsmányabb gyűlöletkeltők üvöltöznek a mikrofonba, Pottyonditól noÁrig.

Utána pedig a legocsmányabb vádakkal próbálják összekenni az én barátomat.

Aki kiáll ezek után, és elmondja, amit elmondott, önazonosan, hitelesen, felháborodásának minden jogos indulatával. Akkor pedig megérkezik a „politikai elemző”, még egy hülye gazember, és elkezd fejtegetni, hogy ez kommunikációs hiba, mert nem is egyértelműen Semjént támadták meg, a többi patkány ott, a szociális médiában meg nekiáll lihegni, miszerint akinek nem inge, nem veszi magára.

Hát persze. Nem volt egyértelmű, hogy „ki az a Zsolti bácsi” meg hogy miniszterelnök-helyettes. Ha pedig szólni

mersz, akkor nem zörög a haraszt, meg akinek nem inge.

El kell ezeket takarítani. Mindet. Mert, talán már mondtam, s most újra mondom, de vége a feltételes módnak: mivel ebből a vádból semmi nem igaz, ennek az ellenzéknek meg kell buknia, el kell takarodniuk örökre, az érintetteknek pedig börtönben kell tölteniük életük hátralév? részét – kiegészülve a sajtójuk érintett részével.

És mindenki, akinek megmaradt a józan ítél?képessége, az emberi arca és az emberhez méltó lelkivilága, gondoljanak bele, milyen most Zsolt barátomnak. Negyvenhét év h?séges és b?ntelen házasság után így és erre kelni reggelente.

Ezt csak Krisztusba vetett hittel lehet elviselni, kibírni és túlélni.

És az ártatlanság tudatával.

Az én barátomnak megvan mindegyik.

Tarts ki, barátom! Nem vagy egyedül. És emlékezz 1977-re!

„A világon annyi ember él
S én fáradtabb vagyok mindenkinél
Nézem egy gy?rt fotónkat, a földön hever
Aztán felkapja lágyan a szél.”

Nálunk az igazság és a becsület. És a bosszú sem fog elmaradni. Azt én nem fogom hagyni...

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló